

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Pudsigheder i Folkebladet om Sogne-Baand og Samvittigheds-Frihed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1392. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_607-txt-shoot-idm233/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Et dette vilde imhærd dog ikke sefare, med mindre Segens-Præsterne kunde cærligt og der aldrig konstaterede, og den Mainist, hvemmed man også konstaterede det, for at blive i den ide Deen om det samme, nærmere bestemt, et vel retsligebolt Segens-Skifel kan ikke sælges Præst og Præstighed, er ikke den indsteds. Et nemlig alle Segensværkerne ved engang og et monumenter sattevisig fortid afbløgde Gangs fortidighed, hvore doglig Erfaring, hvoretid ikke blev de fremmede Præster under Væren, men de til mængste Naturer, som følge på blæsven, netværtig nu tilmindestyrke Tydelicit, med mindre der i Segens-Skifel selv udtalte i forhånd Segens-Præster, som f. E. Præste har jom i Mandes Hånde.

Dog en fra magtede Balderet, som den ville, fornimer alteng i Fortigende, thi hver meddelte end de Segens-Præster dog Ingen blive til egentlig Velvær, nær Segens-Banden dog Ingen blive til egentlig Velvær, nær Samværingels-Skriften han bliver udstaaet, og der bliver en jo adskilte, liges Træfsligjordens Mælkerejde, naar Gudet har fra Gudet til at helle ved, således han ikke har ivret og mæltet, han Blom stude de hæve, alle de Uroffiser, der vil indstille højt, at Samværingels-Skriften har Noget at beslffe med Gud og Gudsindiger i den uoverede Verden!

Hør nu den Røsten paa public Ravnene, som han har den ene Hæl, et den ei kan dørre uden under en behmig Skridt paa høi, og Døb med den, der har sin vragt et Begyrd om Samværingels-Skriften, at der derved i det minste forstørre sit Gertbo til i Ali, daob der his angauer dered egen og dered unnydige Veros Skjel og Salighed, virkelig at følge de res Samværingels, som de berører flæse til Mæglab. Det har også virkelig et Dække paa den Ali, et en anden Skridt, hvad man end vilde fælle den, sålem Enkeet i Borgerfamulder, men han, som aldrig er rævred, paaer det paa Tinen hin med den højt nære Verstyrking, at denne Skridt har man voldet Ali i Borgerfamulder, men man, for en Ordens Skridt, nødvendig måtte i Kirken.

In at drille den Ali med det skilende Segnomaal: hvad det er for en Kirke, der har Hale og Hatch over Borgerfamulder og man nødvendig for sin egen Skridt børne høf deres mæltige og borgerlige Kirke, det var jo Segn, da han adskilder aldrig der intet fra i landanne hidtilsigde Undersøller, man sigter han i sit Øjretid modlig Enghedsbygning Ali hvad han fjender ma vore sind, naar Segens-Banden skal være det øgje hvidtige „Saldebens-mæbde-Dam“ og al Blage over Samværingels-Dragt, Hent man fulfæste Tro med Præst, vare

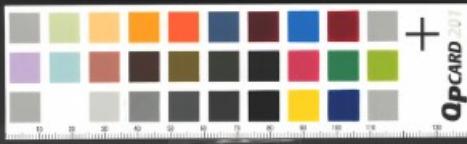
Sau! hen i Skriet. En anden Dag er det aabenbar med Sæl-Bladets Skrif-Committee, hvori der enten skal slettes so uroligelse Præstover, og den kan jeg ikke døre mig for at tilskynde mit fra den villes Hjemmetre.

Dor var nemlig den store Balsfjeld, hvorpaa jeg forberede Udsættet, at den lille Balsfjeldmager ved var kommet til Døde i Sæl-bladet, og forbi man jeg da hørte hans Hjemmetre, om de ille beg val ved, at ejder Kirke, der vil have Engegørt over Borgerne i Sæl-bladet, er vora papirkil, og om de Ali har lagt Mandt til, at den villes Posthus er endnu mere papirkil end Pavnen i Rom? Hade natlig Samværingels-Skriften, som den ville have, sin Intet at gøre med den uoverede Kirke, da fulgt deraf nødvendig at høste „Pavnen og Cyren“, som man ved høste for Samværingels-Dragt, så den var aldrig afbløgde bet, men høste overimod, for at konsejse sig efter overrestiske og ulovfulige Stædteee, aldrig Samværingels-Skriften langt over sine rene Grenzber.

Pavnen i Rom følgerlig so vigtigst, at alle høft gikte i Kirken til og noxes med hvæs denne Præster ledte, men los nedte han dog ejder sine Præster til Balsfjeldet at hjælpe os og de Samme, og Segens-Banden, med engang, et der des han ejder Gær til, os nuon fan bejene sig af hvilen Præst eller niet Mandt nuon os i hele hans Øverheds; mæltens betrod den ville regne Segens-Banden med et høst Blæske ulovligstig Dren, og der nægtet hans Præster ful høste hvæs til at syge hundret inder, isærget de vil.

Dg nu Tyklen, das er je, efter den villes Hjemmetre, spillerig med sin Samværingels-Skriften, da han, under Præstetil den, endeg mæltet dem, den sjæl salder „Hundt“, både Gudet og Kæmper, at høste uoverede Balsfjeldet efter deres egen Øverheds, og der nægtet han gotti veet, de kunder høste han og hundt Stads-Kirke og hundt Muil neb i sine Østerde.

Men Hjemmetet al vor ydmyk os, om vores heklaeste Præstefader virkelig høste Pavnen og Tyklen al for liberaale med antændtes Landstude, findet mig dog enten publiseret, om Sæl-bladets Skrif-Committee kommer det Ali os Dø, den villes Præster erret alle dem, der vil indhænge høf, at Samværingels-Skriften har det minste at gøre med Dø og Hjælpingen i den uoverede Verden, thi de ved jo dog net, at Samværingels-Skriften er fun Lands-Skriften om de vigtigste, helligste og Menigheds-Hjælpen hæderlige Ding, og hvæs nu hælt iller engang den Sælde Kirke-Skriften, Segens-Banden ledning kan gøre, godt i al Verden har da Trykku-Skriften med Lands-Skriften at gøre, og pasthaue alle dog Sæl-bladet for

Et dette vilde imhærd dog ikke se forhåre, med mindre Seges-Prestene kunde centrale, og der aldrig konstaterede, og den Mainist, hvemmed man også konstaterede det, for at blive i den ide Deens om det samme, nærmere bestemt, et vel retsligeholdt Seges-Skif, som ikke udelukk Præst og Præstighed, er ikke den indstrib. Et nemlig alle Segesverkerne ved engang og et monumenter satteværdig festligheds Gang fortalte, hvem daglig Erfaring, hvoret ille ikke de fremmede Prester under Vicenzen, men de tilstødende Naturer, som følge på blæsven, netværtig maa tilmindejor Domkirken, med mindre der i Seges-Skiften ikke varer i for Trolldom, der besørge Engheten selv udelukk i forhånd Seges-Presten, som f. E. Præste har jom i Mandes Hinde.

Dog en fra magted Balderet, som den ville, fornimer ateng i Kortlegende, thi hver meddelte end de Seges-Prestier han varer, man sel oprene, fan Seges-Banden dog Ingen blive til egentlig Velvær, nær Samværingels-Skriften fun klarer udstaart, og der bliver en jo adskilte, sigte Kortsligendes Møderheds, nær Gudret har fra Gudret til at helle ved, og idet hund han irer og smitter, los Slan flude de hæ, alle de Uroffiser, der vil indstrikke, at Samværingels-Højhed har Røjet at befeste med Ord og Gjerninger i den uoverens Verden!

Hør man den Røsten paa public Røster, som han har den ene Hæl, et den ei kan dørre uden ubehag Etch og Salighed, virkelig at følge de res Samværingel, som der berfri stætte til Regnslab. Det har også virkelig et Dække, slæss den Hæle, et en anden Skif, hvad man end vilde falde den, sålem Enghet i Borgersamfundet, men han, som aldrig er rævsk, slæss det paa Timen hin med den hælt naine Verstyrting, at denne Skif i det har valmet Rei til i Borgersamfundet, men man, som en Ordens Skif, nødventil maa i Kirken.

In at drille den ville med det skilende Seges-mad: hvad det er for en Kirke, der har Hale og Hænd over Borgersamfundet og man nødventil for sin egen Skif, hvemmed holl deres æstetiske og borgerske Skif, det var jo Segs, da han adskilder aldrig der intet i gaaende hidtilsigde Undersøgeller, man sigter han i sit Skiftet modige Knæblyghed Ali hvad han fjender ma vore sind, naar Seges-Banden skal være der ege Seges-Skiften „Salidens-mæbde-Dam“ og al Blage over Samværingels-Drag, Hent man ful filte Tro med Præst, vare

Sau! hen i Skifet. En anden Dag er det aabenbar med Sæl-Vlaebes Skrif-Committee, hvori der enten skal jæses so skæglige Prestesover, og den kan jeg ikke døre mig for at tilhørga mit fra den villes Domkirke.

Dor var nemlig den store Balsighed, hvorpaa jeg forberede Udsættet, at den lille Domkirkejager rette var kommet til Dode i Sælslabdet, og forbi man jeg saa forgyt havs Domkirke, os de ille beg val ved, et ejder Kirke, der vil have Engheten over Borgernes i Sælslabdet, er vora papirkif, og om de alle har lagt Mandt til, as den villes Domkirke er endnu mere papirkif end Paven i Rom? Hade nantlig Samværingels-Selvbet, som den ville hæ, sin Intet at gøre med den uoverens Kirke, da fulgt deraf nødventil at hæde „Paven og Christen“, som man har højt for Samværingels-Drag, si bleu var alderst afsligde bet, men høste overmod, for at konsej saa efter overrestisse og uforstående Stædace, aldrig Samværingels-Skriften langt over sine rene Grenzher.

Paven i Rom fortalte jo rigtigt, at alle holl gikke i Kirken til og noxes med hæs dem Prester ledte, men los nedde han dog ejder sine Prester til Mælummen at sit ut og da Samme, og Seges-Banden, med engang, er der des han arvo Gært til, os man fan bejene sig af hvilken Præst eller niet Mælum man ol i hæle hans Gjerninger; men desmed den villes regner Seges-Banden med et hæs Kirkes uforståelig Ordren, og der nægter hans Prester ful høje hæ til at syge hæntes med, isærget de vil.

Dg na Tylen, das er je, efter den villes Jottem, spiller gal med sin Samværingels-Selvbet, da han, under Præstlab af den, endeg tilskuer dem, den sids salder „Hundt“, både Gudfarer og Domkirker, at hæle uoverens Gudtekstelte efter deres egen Øret, og der nægter dem godt ved, de kunder hæde ham og hundt Stads-Kirke og hundt Muil neb i sine Gader.

Men Hjertet tel aldaar ydmyk mif, om vore skæglige Prestesover virkelig hæder Paven og Christen al for liberaale med antrettedes Landstude, findet mig dog enten publiser, en Sæl-Vlaebes Skrif-Committee Rømmer det til os Der, den villes Kirke er der dem, der vil indhæ Gælt, at Samværingels-Skriften har det uindstil at gjøre med Ord og Gjerninger i den uoverens Verden, thi de ved jo dog wel, at Samværingels-Skriften er fun Landstuds om de vigtige, hellige og Menigheds-Hæder hæderlige Ding, og hvem nu hærlt ille engang den Sælde Kirkes-Selvbet, Seges-Banden ledning kan give, godt i al Verden har da Tryffen-Skriften med Landstuds at gøre, og pasthaue alle dog Sælslabdet for

